



STAŇKOVSKO

Krajinský týdeník.

List Národního souručenství.

Předplatné: ročně poštou K 29,-, půlletně poštou K 14.50.

Inserce levná, platí se napřed. - Kdo si ponechá dvě čísla, stává se odběratelem. - Rukopisy se nevracejí. - Telefon č. 1.

Majitelka a vydavatelka Marie Závorková.

Vychází každou sobotu.

Redakce a administrace ve Staňkově. - Pošt. spoř. 210.627.

Novinová sazba povolena ředitel. pošt a telegrafů v Praze, č. 131.619-IIIa 1937. - Dohledací poštovní úřad Staňkov.

Tiskárna—Závorka—Staňkov.

J. Chalupník,
předseda a okresní referent Nár. Pom. ve Staňkově:

Z mála, ale od srdce . . .

V neděli dne 15. října nebude jediného Čecha; žijícího v sebe skromnějších poměrech, aby odmítl výběrčí sbírky Národní pomoci ve prospěch těch nejubožejších a svůj dar těmito hřejivými slovy jistě doprovodí. Jsem přesvědčen, že každý dá dle své možnosti a bude jistě hodně těch, kteří na své výživě budou museti dar opravdu ušetřiti.

Bylo by však hanbou českého národa, kdybychom se museli spoléhati jen na chudší vrstvy občanstva. Doufám pevně, že tentokrát nebude zámožnějšího bratra či sestry nebo podniku, kteří by nevěnovali více, než naši chudší bratři. Každý, pravím, každý, musí dáti dle své možnosti, je to jeho národní povinnost. Každý musí přispěti k zachráně hladovícího českého dítěte. Již tolikrát jsme dokázali velké věci dobrovolně na sebe vzatou povinností a dokážeme i tentokrát. Co dáme, zůstane u nás, v obci a našimi občany bude rozděleno mezi potřebné.

Soupis darů bude uveřejněn, aby každý viděl, jak kdo splnil národní povinnost.

Nechť Staňkov s okolím mají za jistěno čestné místo v celonárodní akci!

Nejvšednější a nejsvětější.

Ministr školství a národní osvěty Dr. Kapras učinil k počátku letošního nového školního roku zajímavý programový projev: Připomněl učitelům a profesorům na školách a ústavech všech stupňů, aby neopomněli věnovat upřímný a účinný zájem péči o mateřský jazyk a účastnit se všeho, co se týká jeho kultury. „Jazyk jako nejvlastnější výraz národní duše a národní kultury“ — jsou úvodní slova ministrova — „je nejvzácnější poklad, k němuž právě škola musí všítit pravý cit, lásku a úctu. Jazyk není jen dorozumívací prostředek, jazyk je projev lidské a národní osobitosti a úcta k němu, péče o jeho úroveň, čistotu a krásu je důkazem kulturní vyspělosti jak jednotlivců, tak celých vrstev i celého národa.“

Zásadou moderního věku jest služba. Ministr školství jistě volil nejprádnější a nejkrásnější úvod k novému učebnímu roku, když zdůraznil, že celé naše školství a naše přítomná národní výchova se musí postavit do služby našeho národního jazyka. Je to nejpřirozenější a současně nejvyšší služba naší české školy, ale i každého našeho učitelště. A přece běží o úkol, který se za časť tolik přehlíží. Říká nám to všední praxe života. Hřeší se tolik na správnost a čistotu jazyka snad ve všech praktických povoláních. Mnohá soukromá oznámení a návštěvy přímo veřejně vystavují mluvnické poklesky. Určité obory, povolání, sporty a pod. mají svůj vlastní

Jaroslav Janoušek:

U muziky.

Habartičtí muzikanti v neděli, brzo po poledni, rozložili své plechy v šenkovně křivohubého Matyse. Šál byl svátečně vyzdoben chvojím a Matys neklidně přecházel a věřil, jaký asi bude výdělek. „Bať, bať, dneska jsou časy zlé!“

„Keplové hrají ve Strážově, tak jsem zjednal tyhle zálesáky,“ říkal každému.

„Hm, tedy až z Habartí!“

„Matys je lišák a dovede si ve všem poradit.“

„A habartičtí dovedou rozfoukat plechy, až se bude otrásat pazderna v Nužově.“

A když muzikanti spustili ryčný pochod, byl už přístěnek z části obsazen muži a šenkovna chasou. I čeledě, která užívala volna svátečního dne, vyměnila dřeváky za továrně slepené boty, propoceně šaty za oblek sváteční. Muži v přístěnků nařikali na špatnou úroveň a hlu-

Okénko do minulosti . . .

Starý, dřevěný most staňkovský, předchůdce nynějšího železobetonového mostu, postaveného roku 1921, byl zřízen v roce 1845 plzeňským stavitelem Matasem. Již před tím však spojoval naše obce přes Radbuzu dřevěný most, který r. 1845 zničila velká povodeň.

„slovník,“ který dobrý a krásný český jazyk mnohdy znešvaruje. Dostáváme dopisy, výměry a čítáme někdy noviny, v nichž naprosto není vytříbené češtiny a sami též často odbýváme svůj vlastní dopis, nebo činíme své vlastní podání, zapomínáme povinné jazykové pečlivosti. Nikdo z nás se nemůže vylučovati z větší odpovědnosti k národnímu jazyku, neboť nikdy nemluvíme mateřštinou dosti dokonalou a ušlechtilou.

Nedomnívejme se, že na mluvnické a stylistické přesnosti a péči jak řeči, tak písma v praktickém životě tak příliš nezáleží. Nepovažujme něco takového jenom za povinnost básníků, spisovatelů, novinářů a umělců. Rodný jazyk je statek obecný a každý bez výjimky má k němu neodmítnutelné povinnosti a každý má míti k němu čistotu, obětavou lásku. Ostatně sami „dobře víme, jak nás někdy odradí, abychom koupili věc, doporučenou kostrbatou reklamou nebo jazyko-

chý mlat.

U stolu sedláků klábosil poklasný Nikodem, chvástal se nehorázným způsobem a občas střelil zrakem k vedlejšímu stolu chasy, kde seděl Cyril Meduna, rozprávěje s Pavláškem a několika muži ze dvora. Nikodemův pivní talířek nabíval čárkami jako hodinový ciferník a v takových chvílích měl Nikodem sklony k rabíatství.

„Tak, co ty holobradý krmiči, kdybys radš táhnul domů hlídat stáji!“

Cyrl se tvářil jako by hrot pronesených slov tal vedle děláje nevšímavého. A Nikodem povzbuzen v úspěchu, obořil se dále: „Vidíte ho, všiváka furiantského, od té doby, co táhne s Filomenou za jeden provaz, nestojíme mu ani za slovo.“

„Počkej, poklasný, s kurází, až tě povede Kyrysnice za ucho z hospody“ — pravil klidně Cyril, mezi douškem piva.

„Žebroto pánovitá, že ti huba —“

„— seš ty snad něco víc? Snad, že

vě nevkusným způsobem. Naopak, rádi zase kupujeme to neb ono, co je doporučováno či psáno s jazykovou jemností a vkusností. Na jazykové péči v praktickém životě nikdy neproděláváme, ba vždy jen získáváme. Na každého zapůsobíme příjemně, pošleme-li mu dopis bez pravopisných chyb a s úhlednou stylisací, nebo mluvíme-li k němu náležitě učeně a s dokonalou formou. Tím snázeji se též učíme cizím jazykům a tím dokonaleji je ovládáme, zachováme-li pečlivě pravidla a zákony vlastní mateřštiny.

Příkaz ministra školství, aby se v našich školách věnovala co největší péče umu a kráse naší národní mateřštiny, je proto velikého kladného významu praktického. Ze škol vychází náš národní dorost do praktického života, do veškerých povolání i do úřadů. Bude-li základní péče o náš národní jazyk dokonalá, zobecní pak nutně čistotu našeho jazyka. Přesto však již i my všichni, kdo stojíme oběma nohama v praktickém životě, máme své nemenší povinnosti k vlastnímu jazyku. Plníme ty povinnosti rádi. Zúšlechťujeme se tak osobně a celý národ. Zde máme ničím neomezené pole pravé národní lásky a obětavosti. Plnění tohoto úkolu nás bude jistě činiti šťastnými a náš národ tím vyspělejší a životnější. Jazyk a slovo jsou snad denním projevem nejvšednější, avšak ve skutečnosti jsou statkem nejsvětějším.

Velocipedy ve velkém výběru - veškeré součásti a opravy. - Stálý výběr starších opravených pánských i dámských kol. JAN MESTL, STANKOV.

se nafukuješ z většího deputátu a hulákáš na lidi. Otrok jako otrok, jsi jenom lepší nádeník s holi."

"Vidíte ho, hospodáři, pacholka urouzaného, to mám za to, že jsem se za ničemu přimluvil, když napůl chciplý brečel na vraty!"

"I když pacholek, vždycky jen od koní a nikdy od volů", odpověděl pohotově Cyril, narážaje tak na dřívější minulost Nikodemovu.

"Dej mu po hubě!" rýpl do Nikodema posměváček Filištín, který měl radost z cizích pletich.

"Aby ses, holomku, u nás neroztahoval!" vyřval Nikodem ránu pěstí do obličeje Cyrilova. V Cyrilovi zpěnila krev, která v rozčilení vyskočil, převrátil stůl, zkušeným hmatem rváčů uchopil Nikodema za krk a mrštil jím do dveří. Ne zcela zavřené dveře odskočily jako střelené křídlo ptáka, zvýšily let Nikodemův, který se smekl po záspi na záhon mrvy, zkyprné hnojůvkou. Muži vyprskli v řehot otráslí a hlomozný, jako když bije hrom do stoleté lípy u kostela.

Poklasný se nemotorně zvedal jako pes, jenž spadl do vody a střásá se sebe nepřijemnou lázeň.

A co čert nechce, nastrčí babu: k zvýšenému veselí přispěla Kyrýsnice, která právě přicházela, natrásajíc boky, nadítě do sedmera suknic: "Jak to vypadáš?" žduchla štitivě Nikodema do žeber.

"Vidíš, to mě přepadnul ten raubíř!" žaloval poklasný zaškrčeným hlasem.

"Chtěl se prát a dostal za vyučenou, bude pamatovat na dožínkovou muziku," vriskal u vytržení Pavlásek.

A celá hospoda se znovu zasmála řehotem z hloubi nitra, jadrně a od srdce. Kdepak takovou podívanou kdy jen tak lze vidět. Takovou podívanou nemůžeš

V. Renč:

Chvála ticha.

Když přeje mi ticha cloumá šumění, jež bere listům klid světla luno, když se srdce ptáka v píseň promění, pak kácejí se zdání lidské trůny.

Nad splavem času noc světélkuje lhostejná v číších, jež plní noc rosou opojnou, jitro pod břehem loví mlhy do hejna a symfonii začíná sladce úkojnou.

Tvou perlící kapku piji ku ránu, ret rudý vína chtivě políbím, je nejsladší být milovánu a očekávan loktem chvějícím.

Slučování knihoven.

Kniha jest na našem venkově jedním z nejdůležitějších činitelů kulturních. Je proto nutno, aby při zjednodušování všeho kulturního života došlo i na slučování našich knihoven. Osvětové sbory a místní osvětové komise usilují v těchto dnech o to, aby všude tam, kde v městě, či obci působí vedle obecní knihovny ještě knihovny spolkové, došlo ke sloučení těchto knihoven s knihovnou veřejnou. Nemá smyslu, aby v jedné obci působilo několik knihoven, které samy nedostatečně vybavené mohou po splnutí svůj úkol splnit mnohem lépe a účelněji. Tato činnost osvětových orgánů jest nejvyšší potřebnou a záslužnou. Je proto také dlužno očekávat, že se jejich poslání a úsilí setká u všech spolkových činitelů s náležitým porozuměním a účinnou spoluprací. Při slučování s veřejnou knihovnou jest možno zajistiti dosavadnímu ma-

přírovnat ani k dobám za Rakouska, kdy klatovští dragouni o manévrech ubytováni ve vsi prováděli husarské kousky. I sedláci, kteří na oko drželi s poklasným, hekali z přemíry smíchu, až se jim vousy ježily jako spokojeným buldogům. Filištín řičel stenem zařezávaného selete.

"Tak ať už jsi doma!" obořila se Kyrýsnice na Nikodema, aby skončila trapnou příhodu. A poklasný odcházel v mraku nepřítelů hrozeb, prskaje a zlobě se na celý svět.

"Chrapouni mizerní, zastat se mě měli. Počkejte —"

"A drábskou medaili bys málem zapomněl," volal za poklasným rozjařený Pavlásek, házeje za ním hůl.

Byl to zas jen nový signál k výbuchům ohňostroje smíchu. I křivohubý Matys se řehtal za výčepem jako měsíc v úplňku.

"Divím se ti, že jsi s tou nádeničinou nesekeš a nejdeš kus světa; tak jako se máš u Chleboráda, měl by ses všude. Nebo příkladně, kdybys nechtěl ze vsi, moh bys bydlet u mne, sedláci by tě vždycky rádi vzali do práce, anebo moh bys chodit dělat do města," nabádal Cyril na panské rozkacený Pavlásek.

"Už jsem na to myslel, ale když my jsme teď dva."

"Tím líp, Filomena ti bude vařit a poklízet a na práci se umí také obořit. To, že jste nynčko dohromady, nesmí ti mít nikdo za zlé, kraj světa bys nenašel lepší ženský, bylo by jí škoda na otloukání toho raubíře."

"To máš pravdu, hled' dneska, sedí doma a zašívá košile. No, rozmyslím si to ještě, Pavlásku, možná, že mě po dnešní patalii stejně vyhodí."

"To oni umějí, pakáž, viš přece, co se mnou provedli na poli, ale nedali jsme se oba, tys Nikodema vymáchal v hnoji

Ohníčky. Podzim - a hned si tu představíme padající listy, husté mlhy nad řekou a nezapomenutelné obrázky z dobývání bramborů, s nimi nezbytné dělání ohníčku a opekání bramborů. Kdo tyto idylické chvíle neprožíval — ušel mu krásný čas, který se věrně vrací, aby nás ve vzpomínkách zavedl do kouzla podzimního šerého odpoledne, kdy huslý kouř ohníčku nám způsoboval ohromné radosti a nadšení. Umourání, opálení i páchnoucí od kouře slavili jsme, chlápce, triumfy... Dnes znovu rádi hledíme v ta známá naše místa a mlha znovu padá nad řekou, nese se podél cestičky k šedavému lesu, u něhož vystupuje kouř nad koruny stromů. Těsně u ohníčku sedí skupina mladých lidí. Hledí do praskajícího ohně. Oči se jim svítí jako uhlíky. Z plamenů přeskočí jiskra a šlípne ostře do tváře. Nevadí. Postižený nechce rušit posvátný klid. Královna osady jej pohledem polituje. Pohledy se kříží a vpíjí do sebe... A tomuto rytíři právě plamínky ožirají konce nohavice kalhot. Nic necítí, jen se dívá do očí moderního „cikáněte," pro jehož pohled by člověk v takové krásné chvíli u ohníčku uhořel...

Byl jarmark... Znáte dobře ten starý obrázek našeho náměstí s jarmarkem. Ten ruch a nezvyklý shon. Sklad i nesklad stánků a mezi nimi jako v úle: auta, kola, káry, bedny, lidi, děti a i dobytčata. Tentokrát se však náš jarmark „utrhl" od svých slavných předchůdců. Zchudl a své panství mohl rozložit snadno jen na čtvrtině náměstí. K lítosti naší. Nyní, kdy jsme pro naše jarmarky přepychově upravili náměstí, měl by nastat úpadek a konec jejich slávy? Byla by to škoda a snad zchudlost jejich zavinily jen poměry, které, doufejme, po uspořádání přinesou opět brzy živou vodu i našim staňkovským „veletrhům."

Piši nám čtenáři...

Jsou jiní? Ba, změnili se k nepoznání! - Pryč je jejich samozřejmě ochota, úslušnost, srdečnost, ba i úsměv laskavosti zmizel s jejich kdysi příkladně pozorné tváře. Bože, co jim to jenom tolik stouplo do hlavy, když úprkem horečkou posedlí lidé se k nim valí a přinášejí jim nezvyklé obraty. Časy se mění - heslo, jež povýšilo zákazníka na významnou veličinu sežloutlo a vysmívá se diváckému se člověku, před nímž ještě včera litaly ze všech koutů poklony. Dneska jen za ním zavrznou dveře. Snad ti, na něž myslíme, uhodnou, komu tato malá pozornost tisku, t. j. veřejného mínění patří. Není těch, kdož sňali u nás masku s tváře mnoho, ale jsou tu. —

a já vyplatil šafáře bičem. Chudáky dráby spráskali. Nevíš nic, co se mnou chtějí dělat?"

"Podali na tebe žalobu. Nikodem s páskem jdou svědčit, vyhrožovali, že šafáře zabiješ a vypálíš dvůr."

"Jidáší prohaní, chtějí mě dohnat k prodeji pole."

"Z toho se jen tak nevykroutíš, svědci mají slovo a ti dva se šafářem odpřisáhnou všecko, jen aby tě skoupali."

"Jakáž pomoc, nějaký ten den si odbručím a to mě nezabije, nebudu sedět po prvé. To viš, že pokutu ze mě nevyrazí!" (Dokončení.)



Julius Mařák:
Pasák s ovcem i.

Cellon ČTK.

jiteli určitý vliv v knihovní radě a péči, kterou dosud ta neb ona korporace své knihovně věnovala, lze také přenést na knihovnu obecní, která, jak je všeobecně známo, přemírou peněžních prostředků nikdy neoplývala. Pomozme knihovně v jejích krásném poslání mezi lidem — soustředme své síly i na poli národního knihovnictví, zbavme se i tu škodlivého a zbytečného tříštění sil, jaké mnohde nynější stav našich knihoven představuje.

Z týdne.

Nový velitel četnické stanice ve Staňkově. V těchto dnech se ujal řízení staňkovské četnické stanice vrchní četn. strážmistr pan Václav Vaněk, dosud působící ve Kdyni, kamž po březnových událostech byl přeložen ze Slovenska. -

Úmrtí. Ve středu ráno zemřela zde po těžkém utrpení paní Barbora Trnková, vdova po rolníku ve věku 65 let. Byla pohřbena v pátek odpoledne na místním hřbitově. Zesnulá byla matkou zdejšího obchodníka, p. Karla Trnky.

Sňatek. V New-Yorské kathedrále uzavřeli sňatek manželský slečna Mařenka Kreysová, dceruška staňkovského průmyslníka p. F. Kreysy a pan Antoine F. Souček z New-Yorku.

Ustavení pomocného výboru Národní Pomoci ve Staňkově stalo se dne 30. září t. r. a jsou v něm zastoupeny všechny sociální a zdravotní organizace. Předsedou a jednatelem jest okresní referent NP br. Josef Chalupník, zástupcem předsedy br. ředitel Jan Svoboda, hospodářem br. Frant. Buňat, zapisovatelem br. B. Hais, předsedou propagační komise br. Lad. Ropp. Ostatní funkce byly ochotně převzaty druhými bratry, jichž je ve výboru celkem 14. Všestrannou pomoc přislíbil předseda správní komise, br. V. Roučka. - Usneseno provést sbírku ve Staňkově a přidělených 22 obcích ve dnech od 15.—22. října t. r. - Mimo pokynů z pražského ústředí byly dány místním vedoucím a referentům Národní Pomoci přesné instrukce, aby byl zajištěn zdar sbírky.

Výroční trh, konaný ve Staňkově v úterý tohoto týdne, byl obelán toliko asi 30 stánky kupců, kteří měli dobré obchody, neboť návštěva trhu byla velká. Kupovalo se zejména zboží lněné a prádlo; ceny byly mnohde neúměrně vysoké. - Na dopolední trh dobytčí bylo přihnáno 35 kusů hovězího dobytka.

Očkování dětí. V těchto dnech bude prováděti úřední lékař MUDr. Josef Burian po celém staňkovském obvodu očkování smíšeninou vaccinu proti těmto nemocem: záškrtu, spále a černému kašli. Ačkoliv se činí všechna zdravotní opa-

tření, šíří se u nás tyto nemoci stále. Doporučuje se proto rodičům, aby své děti od 2 do 14 let nechali očkovat nebo přeočkovat. Honorář 5 K za přeočkování a 20 K za celé očkování i s látkou (3 injekce) je přiměřený, takže může každý svému dítěti poskytnouti toto zajištění. Nenalezne-li tato výzva u občanstva plného pochopení a budou-li se tyto choroby dále šířiti, bude nezbytno umístiti každé churavé dítě bezpodmínečně v nemocnici, aby bylo izolováno. Líknavosti a nedbalosti některých rodičů nesmí být ohroženy děti těch, kteří učinili závčas nutná opatření.

V lesích staňkovské správy se provádějí již od letních měsíců rozsáhlejší lesní práce, které budou skončeny až koncem tohoto roku. Pracuje se v polesích Na hrádku i ve Strachotíně. Na jaře budou vykácené objekty z větší části osázeny smrkovým porostem.

Zranění na silnici. V pátek minulého týdne jel autodopravce Bláha osobním autem po pučické okresní silnici. Bliže Pučic se opožděně vyhýbal vozíku s psím potahem, jež řídil pekařský učeň Grüberova pekařství, 16letý Rupert ze Staňkova. Auto však po rozmoklé půdě dostalo smyk a přirazilo vozík k patníkům. Učeň byl nárazem těžce zraněn na noze a těle. Byl odvezen do domažlické nemocnice. Pes vyvázl bez úrazu a ani auto a vozík nebyly poškozeny.

Biografy.

Bio SOKOL Staňkov předvádí v neděli 15. října odpoledne i večer český detektivní film s Vlastou Burianem: Tři vejce do skla, v němž si tento oblíbený komik opět jednou zařadí. V dalších rolích: Bušová, Novotný, Pištěk a j. - Dodatek: Zvukový týdeník Aktualita.

Bio Sokol Koloveč předvádí v sobotu dne 14. října v 8 hodin večer český film: Klatovští dragouni.

Pisemnictví.

V. J. Krýsa: **X. slet.** Pohotový spisovatel V. J. Krýsa ke svým vydaným sborníkům nyní přičítá další, týkající se posledního sletu v Praze. Články od předních spisovatelů vyňaté z novin, jak svého času vycházely, jsou sestaveny v přehledném průběhu sletu a poskytují dnes celkový pohled na velkolepý tento podnik Sokola, na který hleděli jsme nejen my, ale i cizina s pýchou. V knize se však též vypráví o počátcích sokolství, uveden přehled všech sletů a zajímavé sletové drobníčky. Bp.

Uboj a Aktivisté, dva mladé průbojné časopisy, první

A když zvěděl, že Karel zakotvil zase ve svém bývalém bytě, schválil jeho konservatismus a pokračoval:

„Přemýšlejte o tom, o čem jsem s vámi mluvil. V úřadě, do jehož lůna jste se vrátil se, tuším, nic nezměnilo. Myslím, že tam budete spokojen, neboť starý ředitel Kohout je hodný noblesní člověk. Nebudu vás již déle zdržovati. - Máte zajisté ještě mnoho cest, neboť vím, že jste se na Prahu mnoho těšil. Ale i k nám do rodiny musíte přijít. Toť víte, moje paní bude zvědavá, co jest nového v Zuklíně i v Hůrce. Ostatně právě si vzpomínám, příští neděli pořádá moje paní odpolední čaj, poslední v této sezoně, ježto zima vlastně již minula a naslává jaro a velikonoce budou tu dříve než se naděje a v takovém malém, téměř rodinném dýchánku schází se u nás vždy několik známých rodin a jak už nyní po válce ani jinak býti nemůže, holduje se při zvucích klavíru neb gramofonu moderním tancům. Doufám, že už je také tančíte a ne-li, pak neprodleně dohoňte zameškané. Bez nich je nyní mladý muž ve společnosti téměř nemožný a mimo to jsou to tance, tančí-li se správně, velmi pěkné a estetické. Doufám tudíž, že vás mezi našimi hosty také užším a myslím,

jak po Malostranském náměstí přechází ona spanilá dívka, již z rána potkal v Nerudově ulici. Zatajil se mu ldech a měl tisíc chutí vyskočiti z rozjeté tramvaje, ale tato, jako nashvál se rozjela rychlostí u ní téměř nevídanou. Po druhé mu v jediném dni neznámá unikla. Zjev této dívky opět ho okouzluje, rozechvěl se tak, jako ráno, když ji ponejprv spatřil a pocítil, že podivná touha znovu ho zažehuje a jeho srdce rozněcuje. Za půl hodiny na to vstupoval Karel do veliké místnosti starého kláštera, kdež byla nyní umístěna úřadovna jeho „orátora“, rady Duška. - Přijal ho jako dávného přítele rodiny, vždyť znal dobře jeho rodiče i bratra a posadiv ho k pěknému barokovému stolu, dotazoval se jej po zprávách z Karlova rodného kraje. Zvěděl, že starší bratr Karlův Robert, kdysi velmi těžce postižený plicní chorobou, nyní se doma, na otcovském statku pozdravuje a s dřívější zálibou pěstuje i tu své sporty zejména tenis a jízdu na motocyklu, ba že pomýšlí věnovati se i automobilismu.

A když vyslechl zprávy o správci Friedrichovi sám se rozhovořil. Rázně odmítl Karlovy díky za urychlení jeho přeložení do Prahy: „Není to věru mojí zásluhou, že jsem mohl tak brzo vyplnit vaše přání. Potřebovali jsme

UHLÍ

z vlast. domácích dolů dodává opět za ceny konkurenční s dovozem kamkoliv

**F. KREYSA, STAŇKOV**

a to uhlí vzduchem prané z dolu Dobré štěstí v Dobřanech — aneb známé staré vytuňské uhlí z dolu KREYSA II ve Vytuni.

Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované, duté cihly, klebovky, dlaždice. Veškerý cihlářský materiál osvěd. jakosti.

N. Soulučenství.

Nosme odznaky NS. Odznak Národního soulučenství je viditelnou legitimací každého uvědomělého Čecha. Nošení odznaků je proto samozřejmou povinností všech členů Národního soulučenství. Nejde zde o pouhou formalitu, jaké jsme byli zvyklí v dřívějších dobách. Odznakem Národního soulučenství je vyjádřeno národní uvědomění a národní pospolitost všech opravdových Čechů. Legitimujeme se jím navzájem a manifestujeme jím navenek příslušnost a lásku k svému národu, k rodnému jazyku a k vlasti. To je smysl této povinnosti a tím je vyjádřen její vnitřní obsah.

Čermná. Místní skupina NS v Čermné provede sbírku Národní pomoci. Předsedou výboru Národní pomoci jest trafikant Josef Koza. Propagace této akce byla již provedena předsedou propagační komise. Na návrh br. Traksmandra sehraje mládež NS divadlo ve prospěch místní skupiny. Z každé zábavy v obci pořádané odváděno bude na návrh bratra Valenty 20 K pokladně skupiny. Bude jednáno s obcí o oplocení školky. Sociální zpravodaj navrhne na příslušných místech snížení hranice sociálního pojištění s 65 let na 60 let. Učitel Jan Fišer převezme mimoškolní cvičení žáků obou místních tělovýchovných jednot. Místní vedoucí jme-

noval 8 členů poradního sboru. Skupina má v patnosti bídu rodiny bydlící v chudobinci. Starost o očkování proti záškrtu přenechána Péči o mládež. in.

Sport.

S. K. Staňkov v Líněch 1:1.

Nejdůležitější podzimní mistrovský zápas, ke kterému se obracela pozornost celá západočeská sportovní veřejnost byl nedělní boj o body mezi S. K. Staňkov a domácím S. K. Líně. Zápas skončil po tuhém a tvrdém boji remisou, která pro domácí mužstvo jest ještě šťastnou, neboť mužstvo staňkovských bylo ve zřejmé převaze. Domácí hráli tvrdě, místy až nebezpečně, takže p. Pošmurný ve snaze udržeti hru, byl nucen častým přerušováním trestati domácí pokutovými kopy. Obě tvrdé boje se stalo několik hráčů, kteří na štěstí jen utrpěli lehčí zranění. Domácím „sedělo“ prostředí a také písčovitý terén. Jinak hrou se nevyrovnají ani podprůměrnému mužstvu. Hosté byli technicky lepší, sehraňší, scházela střelba útoku, která mohla přinésti rozhodné vítězství. - Brankář Pytlík jedinou branku umístěnou z penalty nemohl krýti. Obránci byli nejlepší řadou. Záloha hrála v obvyklém stylu nebáživosti. — Útok dobře kombinoval, často útočil, ale po stránce důraznosti příliš trpěl bezohlednou hrou

zadních řad domácích. Branku umístil v 20. min. druhé půle Petrásek po centru Majera. - Vyrovnávací branka domácích padla 8 minut před koncem z 11 m kopu za nastřelenou ruku Pechana. Za několik minut stejnou ruku v trestném území línských soudce neřestlal. Přesto není možno jinak soudce vinili z neobjektivnosti. S. K. Staňkov tímto bojem urval Favoritu třídy na jeho vlastním hřišti bod, takže nadále se udržel na třetím místě v tabulce.

S. K. Staňkov -- S. K. Doudlevec 4 : 3.

Přátelský zápas hraný ve Staňkově před 150 diváky přinesl těsné a zasloužené vítězství domácím. Hosté hrou i vystoupením uspokojili. - Zápas přinesl mnoho zajímavých momentů před brankami. — Soudce p. Springer uspokojil.

V šestém a na staňkovském hřišti posledním letošním mistrovským zápase utká se mužstvo S. K. Staňkova s dávným rivalem S. K. Přestice. Zápas je veliké důležitosti, neboť oběma mužstvům se jedná o lepší umístění.

Odborný ženský lékař

Telefon 1202.

a porodník

MUDr. Jan Hofmann,

em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v. v. nemocnice v Plzni a asistent gynaekolog. sanatoria v Praze ordinuje v Plzni, v Jungmannově tř. č. 30,

I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.

Houslové hře

vyučuje ve Staňkově učitel hudby

Karel Lang,

žák em. řed. konservatoře E. Holého

Staňkov, Husova, budova pošty, I. patro.

nyní v Praze mnoho úředníků a tak tomu bude i nadále. Ústřední úřady mají málo personálu a jest nutno je doplňovati. Vždyť vy mně tu dnes navštěvujete naposledy, neboť odcházím do ministerstva, kdež, myslím budu jmenován ministerským radou, jako moji mladší kolegové, kteří té věci lépe rozumějí a dávno již přešli k některému z našich ministerstev“.

A odmlčev se, pokračoval:

„No a co vy? Nemyslíte, že by ve vašem mladém věku bylo lépe pomýšleti na změnu zaměstnání? Vy byste mohl ještě snadno oželeli těch několik let státní služby a poohlédnouti se po nějakém samostatném podnikání. Vždyť při vašich zkušenostech a zevnějšku, z domova dostanete nějaký ten groš, mohl byste leccos podniknouti a bylo by vám snadno vyšínouti se sňatkem, zejména nyní po válce, v níž tolik lidí zbohatlo. Podívejte se, váš známý a krajan doktor Malák přiřazen se do velkého mlýna a místo koncipistou stal se panem otcem. A jeho druh a vám známý Landa přijal místo u nějaké těžbařské společnosti na Moravě a má prý kromě různých výhod plat tak ohromný, že já, proti němu tak starý člověk, nemohu toho ve státní službě nikterak docílit, ani kdybych byl

jmenován odborovým přednostou. Vždyť má prý měsíčně na deset tisíc korun“.

Karel okamžik zaváhal, vždyť to, co mu rada vyprávěl, také již několikrát zařukalo na jeho mysl. Ale nechť jakkoli uvažoval, pevného rozhodnutí nikdy nedomyslel. Za to přemnoho pochyb i nejistoty odvracelo jej vždy od těchto úvah.

„Děkuji vám, pane rado, za vaši účast na mém budoucím osudu. Víím, že to myslíte se mnou dobře. Je mi však těžko vás poslechnouti, třebaže uznávám pravdivost vašich slov. Ve skutečnosti se nemohu s dobrým svědomím rozhodnouti pro žádné samostatné povolání, ježto postrádám v kterémkoliv oboru praktických zkušeností. Škoda, že jsem nemohl zůstat na rodném statku, jak bylo kdysi určeno a jak jsem doufal. Ale nemoc bratřova zvrátila tento plán a tak jsem se ocitl na cestě úřednické a abych vám pravdu řekl, jsem dosud jakž takž spokojen“.

„Pane Žárský, odpověděl rada, jste ještě mlád a máte pravdu a kdo ví, čeho se ještě dožijete. Jsem dalek bráti vám nadšení, ono krásné nadšení, jímž vám nyní zaplály tváře. Nu, mluvíme nyní o něčem jiném. Kde jste se ubytoval?“

již V. ročníku, druhý ve II. ročníku, jsou listy mladých. Uboj řídí Dr. Vl. Kolátor. Aktivisty Jar. Janoušek. - Ze spisovatelů vychází tu zejména Fladerková, Kadlec, Lovrič, Helmuth-Brauner, Biskup a j. V Uboji vychází románová příloha Kolátorova: Povídky o umělcích. - Aktivisté přinášejí hojně obrázků Joe Königsmarka. Redakce Uboje je v Praze - Břevnově, Kaje-tánka; redakce Aktivistů v Praha II., Vyšehradská třída 25.

Bp.

Už máte zapra-

veno předplatné?